

[Aksel Larsen.]

så tilslutte mig hans svage bebrejdelse til finansministeren i anledning af, at vi ikke blev takket, fordi vi havde stemt imod.

Således foranlediget vil jeg have lov til at sige, at den væsentlige grund til, at jeg anbefaler, at man stemmer for dette lovforslag, er, at jeg ikke mener, vi skulle have haft brugtbilsafgiften. Nu har vi den, og nu er der så anledning til at få den afskaffet. Alligevel medfører det forskellige ubehagelige ting, men det må man jo tage med. Sådan er det, når folketetinget begår noget, det helst ikke skulle begå.

Jeg kan ikke lade være med at sammenligne dette her med den debat, vi i dag har haft om afskrivninger på lagerværdier. Hvis man for f. eks. 15 år siden var begyndt at aftrappe afskrivningerne af lagerbeholdninger, havde man ikke haft den situation, at de erhvervsdrivende havde været vænnet til, at de kunne leve med disse høje afskrivninger og derved få en rentefri kredit. På samme måde er det her: hvis vi ikke havde haft loven, havde det alt sammen været meget bedre. Nu er der anledning til at få brugtbilsafgiften afskaffet. Jeg kan jo godt se, at det er nødvendigt at skaffe kompensation, men da branchen selv har anbefalet, at det ordnes på den måde, der er foreslået her, nærer jeg ikke nogen betænkeligheder ved at gå med til det, også fordi jeg, som min udmærkede ven hr. Knud Thomsen sagde, synes, at der egentlig kører biler nok i dette land. Så det går jo nok.

Jeg vil dog samtidig sige, at jeg ellers har mine betydelige principielle betænkeligheder ved at pille ved enkelte forbrugsafgifter og ændre dem i op- eller nedadgående retning på dette tidspunkt. Vi burde have hele forbrugsafgiftsområdet taget op til samlet behandling. Jeg ved, vi har fået løfter om at få det gjort i hvert fald til efteråret, og det må også gøres, for der er så mange forvirringer og skævheder, hvad forbrugsafgifterne angår, at det må tages op til samlet behandling og samlet revision. Sådan set er det altså principielt forkert at

gribe ind på dette område og måske senere på et andet område og foretage visse ændringer og justeringer, men alligevel tror jeg, at man af rent praktiske grunde skal gennemføre dette lovforslag og så betragte området her som en af de nødvendige undtagelser, der ikke skal kollidere imod den rigtige regel.

Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse og til meget hurtig vedtagelse. Hvis man ikke skynder sig, sådan som det er planlagt, bliver følgerne naturligvis endnu mere ubehagelige — men det ved jo alle vi, som kender til, hvad ændringer, nedsættelser eller forhøjelser, i forbrugsafgifterne betyder.

Hilmar Baunsgaard: Det radikale venstre kan anbefale at stemme for det fremsatte lovforslag.

Antonsen: Afgiften på brugte biler blev indført i foråret 1965. Vi havde i 1962 fået engrosomsen indført her i landet; den omfattede en lang række varegrupper, ja, de fleste varer — fødevarer var vel den væsentligste undtagelse — og den omfattede både nye og brugte varer med den ene undtagelse: brugte biler. Brugte biler var den eneste brugte vare, som ikke var omfattet af loven, såfremt den tilsvarende nye vare var det. I stedet for engrosomsen, der bliver afskaffet, får vi merværdiafgiften eller momsen, og den omfatter alle varer, både nye og brugte, altså også brugte biler. Det vil sige, at der ikke længere er nogen rimelighed i at opretholde afgiften for brugte biler, for de er omfattet af den generelle afgiftslovgivning. Vi kan derfor medvirke til, at den afskaffes.

Derved opstår der imidlertid et provenu-problem. I forvejen ser det ikke for godt ud med den økonomiske politik, med kasseoverskuddet, og finansministeren kommer til at mangle nogle penge. Hvor skal han skaffe dem fra? Ja, ministeren foreslår og har fået bilbranchens tilslutning, fremgår det af fremsættelsestalen, til, at afgiften i stedet for lægges på de nye biler, således at